

Gozdarjevi spomini

Spisal Jos. Kostanjevec.

Ivan je prišel, gospod Jelen, brat Ivan. Pojdite doli, ako želi kolkaj časa. In zlasti želi poznati, to je rekel še posebej. Sam bi prišel že sedaj go- vora se je pršen in truden.

"Prav rad, Anica, pridem ta- ko." Kmalu potem smo sedeli vsi v izbi zraven kuhinje in gledali kakor bi bili že znanci. — Takoj popoldne je Ivanom obiskala župnika. Oba sta bila vesela, Ivan obiska in ponosna nanj, župnik pa se je posebej ponašal s učiteljem skupaj drugi dan.

Od zdaj sva bila z Ivanom vedno skupaj. Dan za dne- m se ni naveličal, da ne bi ho- tel menj po vseh svojih potih, da bi se spoznal in neredno spoznal je gozd in ga ljubil z svojo dušo, da mu bilo pozneje težko slovo, od- hodem v tujino. Na teh po- tih sem pa tudi jaz spoznal, ka- kovo znanje je imel Ivan, kakor resen nad svojo starost, kakor znanja ga je dila zlasti v zvezi do svojega naroda in v zvezi do rodne domače grude.

"Ponosen sem," je dejal več- rin, "da sem rojen na Črni." "Res je," sem mu pritril. "Stari je od onega dne ves iz- gubljen, baje se mu celo meša in ona se je sključila ter hod- okoli z objokanimi očmi, da se mora smiliti mrzlemu kamenu. Vse gospodarstvo in gospodinj- stvo je prav za prav v rokah Ivanke same in kako je to hu- do, si more človek samo misli- ti."

"Kaj pa Tončka, nevesta?" "Ta si je že izjokala oči in Tratinik je ne sme pogledati da se ne bi na glas razjokal tu- di on, dasi je mož, ki je bil že v bitkah in je gledal večkrat brez strahu smrti naravnost v oči."

Umolnila sva oba, in težko so bile najine misli. Niti po poti proti domu se nisva mo- gla prav razvedriti, nekaj te- snega je leglo na naju, kakor slutnja prihajajočih viharov dni.

(Dalje prihodnjič)

— Ogledalo ne sme biti nikdar tako obešeno, da bi sonce direk- to sijalo nanj.

Ali preveč pijete?
Najboljše sredstvo proti pre- obilni pijači je

INNEBRIN
Poiskusite enkrat. Dobi se le pri

MANDEL DRUG
15702 WATERLOO RD.

Pri vhodu v Western Electric tovarne v Kearny, N. J. je prišlo do spopada med stavkarji in policijo. Sodniški odlok je določal samo 15 piketov pri vsakih vratih, a zbralo se jih je krog 1.500, da bi zabranili vstop 3.400 nepro- dukcijskim delavcem v tovarno.

Čka hranilnica. Tudi se je cer- kveni pevski zbor razširil v red- ni pevski zbor, kjer je učitelj poučeval najlepše narodne pe- smi. Vohče je postalo živahno na Črni, a sicer je šlo vse svojo na- vadno mirno pot, značaji se niso izpremenili, ostali so trdni kakor skale okoli njih.

Nekoliko dni pred Ivanovim odhodom sva sedela z njim prav na onem hrastovem brunu pred kapelico, kjer so bili pri- nesli oni dan iz gozda Trnovče- vega Franceta. Spomnil sem se tisti hip onega nad vse žalostnega sprevoda in omenil sem o tem tudi Ivanu.

"Bog ve, kdo bo tam zagospo- daril, ko je usoda tako krute posegla ob najneugodnejšem času v to rodovino in jo razde- jala," sem dejal in pogledal I- vana; ki je zamišljeno zrl tja doli na Črno.

"To je veliko vprašanje," je odgovoril Ivan. "Kolikor pom- nim, se v Črni še ni primeril tako žalosten slučaj. Da bi se kdo priženil na posestvo, se tu- di že dolgo ni zgodilo, vsaj ne takšno posestvo ne kot je Tr- novčevo. In tukaj sedaj-le res ne kaže drugega; moralo se be- zgoditi, in to zgoditi prav kmalu."

"Res je," sem mu pritril. "Stari je od onega dne ves iz- gubljen, baje se mu celo meša in ona se je sključila ter hod- okoli z objokanimi očmi, da se mora smiliti mrzlemu kamenu. Vse gospodarstvo in gospodinj- stvo je prav za prav v rokah Ivanke same in kako je to hu- do, si more človek samo misli- ti."

"Kaj pa Tončka, nevesta?" "Ta si je že izjokala oči in Tratinik je ne sme pogledati da se ne bi na glas razjokal tu- di on, dasi je mož, ki je bil že v bitkah in je gledal večkrat brez strahu smrti naravnost v oči."

Umolnila sva oba, in težko so bile najine misli. Niti po poti proti domu se nisva mo- gla prav razvedriti, nekaj te- snega je leglo na naju, kakor slutnja prihajajočih viharov dni.

(Dalje prihodnjič)

ODPRI SRCE, ODPRI ROKE...

(Nadaljevanje z 2 strani)

di, pa imamo besedo tudi za komuniste. Onim ubogim na hitlerjanski način izgnanim Slovincem bomo rekli vsega usmiljenja vredni BRATJE in SESTRE, komunistom pa: Bog jim že enkrat daj zrnice pame- ti!

Tisti, ki ste LIGO obsojali zaradi besed BREZDOMCI in IZGNANCI, tisti boste pa morali po vseh mogočih slovarjih iskati primerne besede, pa je ne boste našli, zakaj naš na- rod še ni nikoli doživljal takih reči, zato tudi nima besede za- nj. Celotno začetje komuni- stov nima naš narod primerne besede, zato je kar prav, da se naš človek lahko tu pa tam za- teče k angleščini in sikne: KREZI!

Pri LIGI KATOLISKE SLO- VENCEV je podobno, da prva gorečnost že popušča. Namreč, kar se tiče darov in prispevkov v njeno blagajno, "Ljudje se hitro naveličajo," je oni dan nekdo rekel. Am- pak, bratje in sestre, dokler se komunisti NE NAVELIČAJO preganjati — pobijati, zapir- ati, obsojati, čez mejo voziti itd.—resnično slovenskih in na- rodnih ljudi, ALI SE MI SME- MO NAVELIČATI, da vsaj malo storimo za te BREZDOM- CE in IZGNANCE?

Ne odgovarjajte na to vpra- šanje z besedami, odgovorite na to vprašanje z DEJANJI!! — Zaplot.

Pozdravi iz Floride

Miami, Fla. — Najprej pošil- jamo vsem prijateljem Ameri- ške Domovine iskrene pozdrave iz te lepe dežele, kjer rožice cve- to in kjer je sedaj toplo kot v Clevelandu 4. julija. Precej smo že počrneli, ko se kopamo na soncu. Tu bomo ostali do 15. marca.

Naj vam malo opišem naše potovanje. Od Clevelanda do

Cincinnati smo imeli precej hla- dno vreme; od tu do Chattanooga- ga dež, a pri Atlanta pa je že pričelo biti toplejše. Vseposod je bilo videti samo redeč pesek in puščava. V Jacksonville, Fla. pa je bilo že prav toplo in rožice so že pričele cvetati in ko smo prišli v Vero Beach in se tam ustavili pri naših dobrih prijate- ljih Mr. in Mrs. Surtz, so se prav začudili, ker nas niso prav nič pričakovali. Od tu pa smo se od- peljali še 133 milj daleč v Miam- i, da smo si tam rezervirali so- bo pri družini Brašich. Hvala Bogu, da smo to naredili, kajti tam še ni dosti Hrvatov in Slo- vencev. Pač je par Hrvatov, ki imajo tam svoje gostilne, potem več Čehov in pa Dalmatincev. Je res težko dobiti kako stanovanje.

V hotelih računajo za stano- vanje po \$10 in več na dan, kaj- ti stanovanja v hotelih so res draga in jih še dobiti ni mogoče. Mi plačamo po \$20 na teden, kar je jako poceni. Vsa, ki se misli sem podat na počitnice, naj tega ne stori, če nima že na- prej rezerviranega stanovanja, bo moral spati kar v svojem av- tu, pa čeprav ima polne žepe denarja. Iz New Yorka so pri- šle sme tri dekleta in so plačale hotelsko sobo za eno noč \$75. Pritožile so se na OPA, pa ni nič pomagalo in so jo takoj nasle- dnji dan pobrle domov. Vse pov- slo sliši, ko ljudje godrnjajo nad silno dragino, pa vse sku- paj nič ne pomaga, če hočejo ostati tukaj, pa plačati morajo ali pa naj se poberejo, odkoder so prišli.

Je pa to res krasna dežela in skoro bi rekel, da je celo malo prevročje za nas. Posebno je vro- če podnevi, a noči pa so fine, da človek vsaj lahko spi. Moja že- na kar ne more sedeti na soncu, ker se nam zdi, da je sonce ma- lo preblizu zemlji in že, da je veselje in ne potrebujejo tukaj nikakih furnezov, to je res, a ubogi so turisti, ki morajo tako drago plačati za to božje sonce.

Tu so krasni vrtovi in cvetlice, lepše kot Lučičeva farma in lep- še kot Leskovecova v Madisonu. Palme vidite vse okrog. Tudi morje je lepo in toplo, da se ko-

pamo vsak dan v morski vodi. Precej tudi poskušamo, da bi se ne mešali med židi, a ti so pa prav povsod. Za mlade ljudi tu prav za prav ni dosti zabave. Največ zabave je v konjskih dirkah, ki so pač kakor v Clevel- landu; dosti zabave imajo s pas- jimj dirkami. Mesto je jako lepo in naroda, da se vse tare, gem- blarjev je dosti na vseh koncih in krajih, narod zapravlja denar kot bi bil neumen.

Kljub temu pa pravim, da če- prav je tukaj lepo, a je v Clevel- landu še lepše poleti in boljša klima, zato pa ne bi ostal tukaj poleti tudi če bi mi še plačali. Saj celo domačini pravijo, da v avgustu in septembru je tako vroče, da se res težko prenese ta- ko vročino. Danes nas je obiskal tudi Mr. M. Živkovič iz Clevel- landa, ki pa ostane tukaj samo tri dni in odpotuje potem dalje proti domu, kajti on je že štiri tedne na potu.

Tukaj preprosto delavec z dru- žino ne more shajati, kajti to- varne plačajo 65 do 75 centov na uro, a en funt "steaka" pa stane 65 centov; tudi pomaranče in "grape fruit" prodajajo tukaj po pet centov funt. Sploh je vse od sile drago. Olja, surovega masla, masti in mila pa sploh ne morete dobiti. Zato ti kraji niso za delavca, ker bi ne mogel ži- veti s svojo plačo.

K sklepu pošiljamo vsem pri- jateljem in znancem v Clevelan- du lepe pozdrave iz tople Flori- de.

Mr. in Mrs. Steve Lučić.

Izvilleček iz pisma učitelj- ce begunke

Priobčujemo nekaj odstav- kov iz pisma učiteljice Reja iz Kozane v Brdih, ki ga piše svo- ji sestri Gizeli. Tudi ta izvle- ček je dobra razlaga razmer v dobi okupacije.

Več kot štiri leta si že nismo pisali. Veliko se je zgodilo ta- čas. Kje, so zdaj tisti srečni časi v Dolini (pri Brežicah), kjer sva živela s Feletom, Cvetko in Andrejem. Prišla je grozna vojna in polom Jugo- slavije. Fele je ravno tedaj dobil jugoslovansko državljan- stvo, zato se je potem vrnil k meni. Ko so prišli Nemci so ga zgrabili, ga eno uro da- leč peljali in bili s puškinimi kopiti. Ko so Nemci zase- dili Slovenijo, sem bila takoj od službo. Sedem mesecev sem še bila s Feletom v Dolini, potem so pa Nemci objavili, da bodo narod izselili v Šlezijo. Tedaj sva s Feletom pobegnili v Ljubljano. Prosila sem za učiteljsko službo in dobila mesto pri Zireh prav na itali- janski meji. Pisala sem Pepi- tu v Kozano, če bi naju spre- jel. Odgovoril je, naj le pri- deva, da bo jesti dovolj. (Mi- dva sva trpela lakoto.) Pa ni- sva mogla tja, ker nisva dobila dovoljenja.

Takrat so že bili slovenski partizani, ki so rekli, da se bo- re proti okupatorju. S prva- smo jim verjeli in smo bili vsi zanje, pa kmalu smo videli, da pobijajo le naše ljudi in ne okupatorjev in da požigajo naše vasi. Rekli so, da pobi-

jajo le narodne izdajalce, pa so bili to sami najboljši lju- dje in celo otroci. Kmalu so se vsi tresli pred njimi. Kdor ni bil z njimi, je bil v vedni nevarnosti. To so bili strašni časi. Pobijali so nas partiza- ni in nas ovajali Italijanom, pobijali pa so nas tudi Italijani, češ, da držimo s komunisti. Strašno jih je šlo v internacijo, kjer so umirali od lakote in mraza.

Ko so ljudje videli, da jih partizani po mili volji pobija- jo, na drugi strani pa jih sti- skajo Italijani, so si hoteli sa- mi pomagati. Tako so nasta- le vaške straže in kasneje do- mobranci, ki so stražili in bran- il ljudstvo pred komunistič- nimi partizani. Tako smo bili vsaj na eno stran varni. Tako je nastopil malo bolj mir. Do- mobranci niso izstrelili niti ene krogle v obrambo okupator- ja, vendar so jim komunisti vedno očitali sodelovanja z okupatorjem. Hoteli so, da bi jim bili mi, ki nismo mislili po komunistično, izročeni na mi- lost in nemilost.

Moj mož je tudi šel k čet- nikom. Malo pred njegovim odhodom sem bila prestavljena v Ziberše pri Logatcu. Že drugo noč so mi partizani za- žgali šolo nad glavo. Sre- ča, da Feleta ni bilo doma. Bil je v Hotedrščici. Drugi dan sem šla tja, čez en mesec pa v Rovte.

Sept. 1943 je kapitulirala Italija. Partizani so sprejeli bežeče Italijane in njih oro- že. Nato so skupno napadli naše. Turjak, Grčarice, Kočev- je mi vzbujajo strašne spomi- ne. Naši fantje so se podali, ker so jim obljubili amnestijo, pa so prelomili vse svoje ob- ljube. Povezali so naše s po- močjo Lahov z žico in tako ce- le procesije vlekli v Kočevje in tam pobili. V Grčaricah so zajeli tudi četnike in med nji- mi mojega moža. Tudi tem so obljubili amnestijo, pa so jih potem razbojniško pobili. Nič ne vem, ne kdaj, ne kje so ubili mojega moža. Požrli jih je kaka skupna jama ali prepad. V smrt so jih vlačili po noči, zvezane kot živino, pretepali so jih, mučili...

Sedaj sem že čez dve leti vdova. Tolaži me to, da so bili z njimi duhovniki, ki so jih tola- žili in skrivaj spovedovali. Za- upam, da tudi moj mož ni bil zapuščen v uri smrti. Naše kraje so potem zase- dili Nemci, na Dolenjskem pa so se ponekod še držali parti- zani. Po padcu Nemčije so se domobranci umaknili na Koro- ško. Več tisočev so Angleži v kupčiji s Titom izročili parti- zanom, ki so večino na strašen način poklali. Tisoči mater in žena danes po Slovenskem na- tihem joka. Na tihem, ker ne smejo zunaj pokazati, kaj mi- slijo o zverinskih komunistih, ki so danes na vrhu.

Maja je vse bežalo. Jaz se nisem bala za svoje življenje, toda videla sem, da ne bom mogla živeti kot Bog ukazuje in zlasti ne otrok prav vzgojiti. Odšla sem na Goriško. Pred goriško stolnico sem sre- čala svojo nekdanjo sošolko, ki je šla v Kojško na komuni- stično predavanje. V Brdih še ne vedo, kaj je komunizem. Ga še niso okusili.

Naše kraje so potem zase- dili Nemci, na Dolenjskem pa so se ponekod še držali parti- zani. Po padcu Nemčije so se domobranci umaknili na Koro- ško. Več tisočev so Angleži v kupčiji s Titom izročili parti- zanom, ki so večino na strašen način poklali. Tisoči mater in žena danes po Slovenskem na- tihem joka. Na tihem, ker ne smejo zunaj pokazati, kaj mi- slijo o zverinskih komunistih, ki so danes na vrhu.

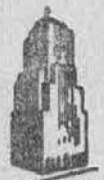
Maja je vse bežalo. Jaz se nisem bala za svoje življenje, toda videla sem, da ne bom mogla živeti kot Bog ukazuje in zlasti ne otrok prav vzgojiti. Odšla sem na Goriško. Pred goriško stolnico sem sre- čala svojo nekdanjo sošolko, ki je šla v Kojško na komuni- stično predavanje. V Brdih še ne vedo, kaj je komunizem. Ga še niso okusili.

MALI OGLASI

Hiša za 2 družini
Naprodaj je hiša za 2 družini, 5 in 5 sob, furnez na plin, velik lot in garaža. Nahaja se na Lu- ther Ave. blizu 55. ceste. Cena je samo \$6.800. Vprašajte na 6521 St. Clair Ave. tel. EN 8380. (x)

2 sobi išče
Moški išče 2 sobi brez pohi- šta. Kdor ima kaj priprave- ga naj pusti naslov v uradu te- ga lista. (Wed.&Fri. Mar.29)

DELO DOBIJO

Delajte v
MODERNEM POSLOPJU
THE TELEPHONE COMPANY

potrebuje ženske za
hišno znanjenje
poslopij v mestu
Stalno delo — dobra plaža
Poln ali delni čas
6 večerov v tednu
od 5:10 zv. do 1:40 zj.

Zgledite se v
Employment Office
700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zj. do 5 pop. vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

ženska dobi delo

Žena ali dekle dobi delo za hišna opravila. Nič pranja ali likanja. Ostati mora čez noč. Zgledite se na 17820 Notting- ham Rd. Tel IV 7330. (48)

MALI OGLASI

Hišo kupim

Želim kupiti hišo za 1 ali 2 družini; mora imeti najmanj 6 sob in mora biti v fari sv. Vida. Kdor bi rad prodal, naj pokliče HE 5724. (46)

Stanovanje iščeta

Mati in hči iščeta stanovanje 4 ali 5 sob v okolici cerkve sv. Vida. Kdor ima kaj primerne- ga naj pokliče EN 7855. (47)

Kupim vaš avto

Katerogakoli izdelka in v ka- kršnemkoli stanju. Plačam v gotovini. Pokličite ENdicott 9712. (M-W-x)

Sorodnika išče

Ljube Jožefa iz Čizlarjev pri Kočevju in Wolf Jožefo, išče sestra oziroma sestrična Pavla Lobe, Gledališka ul. 14/II. Ju- goslavija. Sporočita naj ji svo- je naslove. (48)

Ženitbena ponudba

Vdovec bi se rad seznanil v svrhu ženitbe z Slovensko ali Hrvatico mirnega značaja; mora biti katoliška žena, pri- jazna in vesela, ne ločenka. Na premoženje se ne ozira, samo da je zdrava. Imela bo mirno in zadovoljno bodočnost pri meni. Tajnost je zjamčena. Katero zaima naj piše pod na- slovom: Vdovec, c/o Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio. (47)

"I'M SAVING THIS GREASE TO TURN IN, — DON'T YOU GO EATING IT!"

Enostranske volitve. — Volitev političnih kandidatov, ki so brez opozicije bi se nam zdelo samo potrat časa, ampak v Rusiji so volivci kljub temu šli na volišče in oddali svo- je glasove za predložene kandidate v vrhovni Sovjet.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE
DRAGE SOPROGE IN LJUB- LJENE MATERE

Frances Torkar

ki nas je za vedno zapustila in se preselila v večnost dne 6. marca 1944
Dve leti hladni grob Te krije, in spomin nam žalosti srce, Večni Bog Ti daj plačilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali
SOFROG in OTROCI.
Cleveland, O. 6. marca 1946.

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

No, šli so preko tega pa znovali krepko pritegnili.

Tudi na Jasinju je pritrkavalo na vseh koncih. Na Bršlinovem podu so jo otepali trije. Pa ne dolgo. Brž je prišla Strženova Tonca. Kar sama je prišla, tako rekoč po silo pomagat. Samo zato, da bo potem Strženovim vrnil Velij. O, saj Tonca dobro občuti, kako se je Velij zadnje čase zanj oholadil. Toda ona ni kriva, če so te preklicane pošajne tako vsiljive, da se jim skoro ne more ubraniti. Saj ima vendar Velija tako rada, ne samo ona, vsi Strženovi ga imajo radi. Še tembolj, odkar je postal Velij tako zaprt in molčeč ter se jim kar nekam izmika.

In je prišla pomagat zaradi dobre sosesčine. Pa se ne more reči, da bi bila Bršlinovim morda odveč njena pomoč. Ne, prav prijazno so jo sprejeli. Saj s Sinjo sta itak dobri prijateljici. Bršlin se pa tudi še nikoli ni kregal s sosedom. Kar v prijetnem soglasju so mlatili.

Potem je pa Velij vrnil Strženovim. Rad ali nerad, sei je tja — in bili so ga izredno vesel. Ne le kot izvrstno delavno moč, temveč kot fanta glavarja, ki mu nihče na Pogorju ni kos, ne po silni moči, ne po

odločnosti. Krepko je pritegnil Velij; kamor je padel njegov udarec, je zalégo za vse ostale tri, tam se je osulo zrnje skoz in skoz. Dasi so silile dekleta vanj in je tudi Strženavezaval besedo, vendar ni bilo moč fanta za noben ostvar kaj posebno ogreti. Bržčas ni prišel mlatiti zaradi Strženovih, ampak le radi mlatve.

"Kajne, Velij, je pa že nekaj drugega vaša šenica od naše," mu nadvse ljubeznivo podstavi Tonca besedo.

"No, tisto se ne more reči. Šenica je šenica, lepa je vaša ko naša."

"To je res," pritrdi gospodar. "Letos imamo kar dobro letino."

"Res, ne moremo se pritoževati."

"Jo, vaša ajda letos dobro kaže!" vzklikne Lucija.

"Hm, si jo že ogledala?" se ji nasmehne fant. "Lej, lej, kako Lucija brž opazi, kar je lepega. Jaz sem pa tudi že videl vašo, je prav tako lepa."

"O, tudi ne bo slaba."

"Ja, vse bi bilo, samo da bi ta grdobija kam odšla," reče gospodar, ko obrača snope. Potem se zaupno obrne k fantu: "Kaj misliš, Velij, bo pa moč na kak način otresti se te pošajne? Pol življenja bi dal." Velij ga pogleda, potem se

pa skloni in prične naglo sukati snope. — "Ja, tisto je pa težavno reči; je pač tako na svetu," govori kar nekam v snope. O tem Velij ne mara razpravljati niti s svojim očetom, kaj šele s sosedom, in še vpricho deklet, ki imajo ljubezenske stike z onimi. Ne, Velij je za to vprašanje čisto gluh pred ljudmi.

Znova so pritegnili. Tonca je bila vsa iz sebe spricho fantove bližine. Nikoli več ga ni blizu, zdaj je pa vendar tu, in deklet ne ve, kako bi si zopet pridobila njegovo ljubezen. Bolj in bolj se nagiba k njemu, najrajša bi se vrgla predenj, pred tega silnega, stasitega fanta, ki je tako mišičast, a ves opaljen od sonca.

"Odmakni se, Tonca. Pazi, da mi ne prideš pod roko!" ji reče Velij mehko, ljubeznivo.

"Oh, saj se ne bojim," ga pogleda ona kar zamaknjena. Potem se nagne zopet predenj. Ako je noče pobožati, naj jo udari! Da, udari naj jo, da bo občutila njegovo silo, a hkrati spoznala, da jo ima le še rad. Naj jo kaznuje za nezvestobo; nič je ne bo bolelo, ko bo omahnila pod neznanskim njegovim udarcem, odleglo ji bo, a njegovo srce bo s tem zopet omehčala.

"Le udari, Velij, nič se ne boj," reče ona in se bridko nasmehne.

Ne, Velij se je odmaknil prav do stene. Ne mara položiti nanjo roke...

Dalje in dalje je pritrkavalo — in žitno zrnje je škropilo kakor dež na to blago zemljo.

Prišel je mesec poberuh pa pobral krómpir in ves glavni sadež.

Iz ograda so škripali polni vozovi pridelkov: voli so vlekli, klesali v klanee, mirni, preudarni; krave se pretezale z lažjimi vozički, ki so pa bili njim prav tako težki kakor oni težko okovani voličem. Bili so klanci, ki jih ni bil ponižal bičevne, ne zavrnavalo jih zlo. Klanci iz ograda, iz gošč, pod košenicami, nad globeli. V klancih vroči vzdih, razorano lice, v klancih napada misel, preudaren hod, v klancih žilavost. Cesta pa je bila vklesana v pogorske skaline, in tu so drdrali koleslji, kopitali konji, besneli drvihti, vse nemirno, bežno, nalik hudi uri.

Bila je mila jesen.

Simnova je hitela dol mimo ograda, preko ceste na Skukove pluge. Tu je zorela koruza. Zara je postavila jerbas na tla pa naglo lomila koruzo. Mudi lo se ji je. Poleg koruze je zorelo proso, dalje fižol, vse hkrati je čakalo rok. Zara ni vedela, kje bi zgrabila. Potem pride še repa, korenje. Lomila je, nosila in stresala na voz. Ko je dolomila koruzo, je hitela domov po voli.

Na Budinovem podu sta mlatila ajdo Bran pa Jazbar. Krepko sta pritrkavala. Stari je pri-

tegoval umerjeno in ni zaostal za fantom. Kadar sta o- bračala snopje, je skušal fant kako zastaviti, ali stari je bil molčeč, odgovarjal je skopo. Kajzar Jazbar, priden ko o- genj, kadar se je lotil. In opol- dne, ko so klicali mlatiča k obe- du, tudi tu se ni Jazbar razma- jal. Budinka se je posebno po- trudila: zabeljeni ajdovi žgan- ci, zeljnata solata pa krom- pirjevo cvrtje. In domov k Jazbarjem je poslala Budinka skledo cvrtja. Da bo Jazbar

dobro postrežen, ker so ga tako- težko dobili za mlatev. Ne gre- nikamor, odkar služi ligurske srebrence. "Bi še vzeli, Jazbar," je sili- la Budinka, ko je postavila na mizo majoliko. "Skopo jedo," je dostavil Bran in mu natečil kelih. "E," skomigne Jazbar, pri- me za kelih pa si ga izlije v grlo z enim sunkom. "Naše ni tako kot ono," pri- pomni Bran ter iznova nateči. "Tisto mi," pritrdi stari in

kelih vnovič izvrne. "Domače je kislo, ne zdravo," popravi Bran. "E, domače — je m- da," odbije Jazbar in tretji kupi. Ko pritega- jo prek ust, ponovno m- "Kaj bi pogorsko ubo- če pikro. "Če bi ne bi na Pogorju nikoli n- poštenega vina, ne p- več niti srebrnikov. premorejo ti usajtni a? Hudič naj jih v- klete gruntarje!"

1882

1946

Naznanilo in Zahvala

Glebooko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodni- kom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da nam je nemila smrt v- zela iz naše srede našega draga in nikdar pozabljenega soproga in očeta

Martin Kotnik

ki je tako nenadoma, po kratki bolezni preminul ter nas zavedno zapustil in se preselil v večnost dne 6. feb. 1946 v starosti 64 let. Doma je bil iz Britofa pri Kranju.

Po opravljeni sveti maši zadušnici cerkvi Marije Vnebovzete je bil polčen k večnemu počitku dne 9. feb. 1946 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Tomcu za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede, kakor tudi Msgr. Hribarju za vse obiske na domu.

Našo iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi vencii v zadnji pozdrav, toraj lepa hvala sledečim: Mr. in Mrs. M. A. Levin, Mr. in Mrs. Kozar, Mr. in Mrs. Robert Mestrongelo, Mr. in Mrs. John Kraus, Mr. Kalinsek družina, Mr. in Mrs. Rudolph Kosce in družina, Mr. in Mrs. John Piskur in družina, Mr. Joseph Sibert, Mr. Louis Bogolin in družina, Mr. in Mrs. Anton Kolenc in družina, Mr. in Mrs. L. Cvetnik in družina, Mr. in Mrs. Joseph Milavec, Mr. John Verlic, Kolar- ski družina, Mr. in Mrs. Anton Gubanc, Mr. in Mrs. Anton Kueich družina, George Worthington Co., Waterloo Camp št. 281 W. O. W., Collinwood High School, Mr. Chas. Cook, Mr. Frank Marincic, Mr. Bill Popovic, Mr. Frank Vidmar, Sober in Modic.

Prisrčna zahvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag pokoj njegove duše in sicer: Mrs. Frank Opaskar, Mrs. Frances Zulich, Mr. in Mrs. Milavec, Mr. in Mrs. Andrew Boyd, Mr. in Mrs. E. Laposh, Brally družina, Mr. in Mrs. L. Romih in dru- žina, Mr. in Mrs. J. Menart, Mrs. Adlazeck, Zimmerman družina, Mrs. Dvorabic in hčere, Kalin družina, Mr. in Mrs. Frank Sibert, Mr. in Mrs. Frank Sober, Mr. Gec. Kraus, Mr. Jim Novak, Mrs. An- ton Nachtigal, Mrs. John Tomle, Mr. in Mrs. John Zernic, Mrs. Wretschko, Mr. Joe Verlic, Mrs. A. Marincic, Mr. in Mrs. J. Kalin- sek, Mr. in Mrs. Ludwig Ausec in družina, J. Gruden.

Najlepša hvala družini Mr. Bogolin, ki so prišli iz Chicage na pogreb. Iskrena hvala vsem, ki so ga prišli kropiti na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogreba, še posebno pa n- silcem krste. Lepa hvala vsem, ki so dali svoje automobile pri po- grebu brezplačno. Prisrčno hvala vsem, ki so nam na en ali drug način kaj pomagali in nam bili v pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.

Lepa hvala A. F. Svetek pogrebniemu zavodu za postrežljivo naklonjenost, vso pomoč in lepo urejen pogreb.

Ti, predragi soprogi in oče, odšel si od nas v prerani grob. Tvoje zemeljsko trpljenje se je končalo in sedaj počivaš v zaslužnem počitku. Spavaj mirno v hladni ameriški zemlji in plačilo rajsko uživaj.

Zalujoči ostali:

KAROLINA KOTNIK, soproga;
MARTIN in ANDREW, sinova;
MARY por. KUCICH, CAROLINE por. KRAUSE in ANNA, hčere;
3 VNUKI, v stari domovini pa več sorodnikov.

Cleveland, Ohio, 6. februarja, 1946.

NAZNANILO!

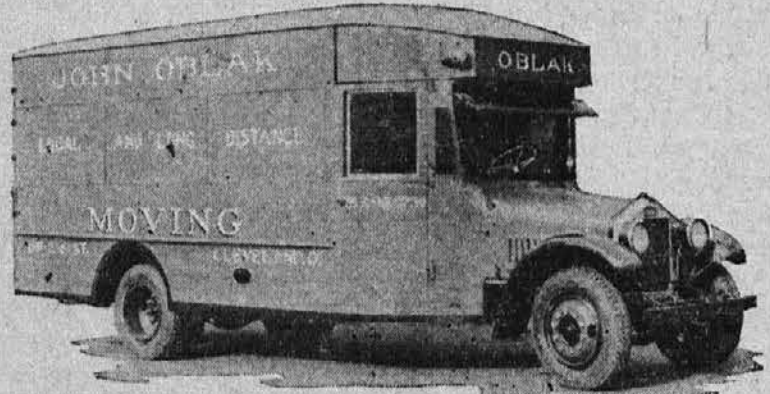
Cenjenim prijateljem in znancem sporočamo, da smo od ANTONA JANSKA prevzeli

GOSTILNO

na
1297 EAST 55th ST.

Našim gostom bomo vedno postregli z finim pi- vom, vinom in zganjem ter okusnim prigrizkom. Pripo- ročamo se za obisk.

VICTOR SCHNELLER in MIKE KOCJAN
1297 EAST 55th ST.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730. 1146 E. 61st St.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

INCOME TAX

Kakor vsako leto, tako tudi letos izpolnavamo IN- COME TAX POLE, ki morajo biti izpolnjene po vsa- kem posamezniku, ki je zaslužil \$500 ali več.

Vsaka oseba, ki daje v najem posestvo ali kakršno- koli trgovino, mora izpolniti formo 1040.

V vašo lastno korist bo, ako vaše pole izpolnite pri izkušeni osebi, ki se razume na vse zadeve, tikajoče se do- hodninskih davkov in stroškov na posestvih in trgovin- nah. Mr. Marian Mihaljevich se kot public accountant bavi s takimi zadevami že več kot 20 let v veliko zado- voljstvo vseh, ki se poslužujejo njegovega urada.

Postave za posestnike in trgovce se vsako leto mé- njajo, torej mora biti oseba, ki izpolni vaše pole, precej zanesljiva in izurjena v takem poslovanju, da more biti v korist posestnikom ali trgovcem.

Urad Mihaljevich Bros. Co. je odprt vsak dan od 9 jutraj do 7 ure zvečer. Torej za vsa vprašanja, tikajo- ča se INCOME TAX, se obrnite takoj na dobro znano in zanesljivo tvrdko.

MIHALJEVICH BROS. CO.

6424 St. Clair Ave.

PRIPOMBA! Iz stare domovine prihajajo vsak dan pisma, ki pripovedujejo, da prihaja vsak teden na tiso- če paketov. Pakete, ki jih pošilja tvrdka Mihaljevich Bros. dobi naslovnik vedno v roke. Mihaljevich Bros. imajo vse potrebne listine za darovne pakete tako, da ni treba plačati carine zanje.

Mi lahko popravimo!

Popravilo radijev, pralnikov in čistilcev je naša stroka. Nobeno delo ni preveliko ali premajhno za naše eksperte. Naj bo s strojem karkoli narobe, mi ga lahko popravimo.

MALZ ELECTRIC

DVE TRGOVINI
6902 St. Clair Ave. 9108 Superior Ave.
EN 4808 CE 3278